

Život

Starší učiteľ sa pomaly prechádzal pomedzi drevené lavice, kde malé deti kreslili svoje detské predstavy. Na tabuli bol nápis, snáď ešte rukopisom spreď vojny, s témou Život.

Deti kreslili voňavú jar, rozkvitnuté kvety veru zdobili takmer každý druhý výkres. Zvyšné deti, hlavne tí živší chlapci, kreslili veľké bazény a plné ihriská, rôzne milé zvery i šantivé deti, ako sa hrajú.

Ale čo kreslí drobný chlapec v strede radu pri okne? Prečo sa občas pozerá von? Čo je tam zaujímavé, že miesto kreslenia pozerá niekde do diaľky?

Učiteľ nevrel nič, nechcel rušiť šuchot rôznych pasteliek, veď určite pôjde okolo. Čo by nakreslil on?

Možno malé dieťa v maminom brušku, možno kvet v rozpuku. On už prežíva jeseň svojho života, dokončí tento školský rok, viac sa isto nedá uhovoriť, už pár rokov nadsluhuje. Bol vyschnutý ako strom na jeseň, keď zhadzuje lístie a jeho duša sa začínala pripravovať na zimný spánok.

No keď zazrel, čo kreslí malý chlapec pozerajúci skrz okenný rám, onemel. Na pomaľovanom výkrese plnom farieb šantil veľký vietor s listami, z pravého okraja plával nad opadajúce stromy obrovský tmavý mrak plný dažďových kvapiek a mokrá zem pokrývali hnijúce listy.

"Prečo?" prekvapený učiteľ sa potichu ozval.

Zádumčivý žiak kreslil usilovne ďalej, tam v čiernej zemi bude zaisto nejaký poklad.

"Ty maľuješ jeseň? Azda nie je jeseň o smrti? Vari nemáš zobrazit' život?" nedalo udivenému starcovi pokoj.

"Pán učiteľ, ale môj otec hovorí, že v jeseni vzniká každý život," šikovný chlapec sa nedal rušiť v svojom tvorení.

"Na jeseň? Veď na jar sa všetko rodí, rastie alebo rozkvitá."

"Ale môj otec sadi na jeseň."

"A čo keď sadi? Aj tak to vyraší na jar."

"Nemáte pravdu, pán učiteľ. Zrno v zemi hnije a už na jeseň vyrazia drobné púčiky. Lístie a sneh sú ako teplá perina, ktoré ho prikryjú, aby mu nebolo zima. Zrno sa tak pripraví na jar. Keď zmizne posledný sneh, tak vie, že je dosť teplo a vyštartuje na svoju púť životom."

Ohromený učiteľ mlčky prikývol. Otec žiačika to správne pochopil. Aj on, starý pedagóg, sa počas svojej jesene zbaví svojho vysychajúceho tela, to pomaly bude hniť, a jeho neviditeľná duša sa pripraví na nový život. Presne ako zasadené zrno v zemi.